

เรื่องเสร็จที่ ๔๕/๒๕๐๐

ที่ อก. ๑๑๔๖/๒๕๐๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา  
ทำข้างวังหน้า

๒๔ เมษายน ๒๕๐๐

เรื่อง การตีความเกี่ยวแก่พระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๔๙๘

เรียน อธิบดีกรมโลหกิจ

อ้างถึง หนังสือกรมโลหกิจที่ ๑๓๕๖/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๐๐

หนังสือกรมโลหกิจอ้างถึงข้างบนหรือมาว่า งานสำรวจน้ำมันทั่วประเทศ ดำเนินงานโดยใช้เงินงบประมาณเงินรายจ่ายวิสามัญ (ลงทุน) ได้ตั้งหน่วยสำรวจที่จังหวัด พระนครศรีอยุธยา และจังหวัดเชียงใหม่ กับงานสำรวจเจาะน้ำบาดาล งานสำรวจธรณีวิทยา โดยใช้เงินสมทบทุน ซึ่งในการดำเนินงานของแต่ละหน่วยต้องใช้คนงานทั้งรับเงินค่าจ้างรายเดือนและ รายวันแห่งละไม่ต่ำกว่า ๑๐ คน นั้น จะเข้าอยู่ในลักษณะตามความในมาตรา ๓ (๓) การเหมืองแร่แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดประเภทและขนาดพาณิชยกรรม อุตสาหกรรมหรือธุรกิจ ซึ่งอยู่ใน บังคับลักษณะ ๑ แห่งพระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๕๐๐ หรือไม่ ความทราบอยู่แล้วนั้น

เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเห็นว่า งานสำรวจน้ำมัน งานสำรวจเจาะน้ำบาดาล และงานสำรวจธรณีวิทยา ไม่เข้าอยู่ในบังคับลักษณะ ๑ แห่ง พระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๕๐๐ ทั้งนี้เพราะในมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติแรงงานไม่ได้ ระบุงานประเภทสำรวจไว้ และเมื่อจะพิจารณาถึงความหมายในมาตรา ๓ (๓) การเหมืองแร่ จะ เห็นว่า “การเหมืองแร่” หมายถึงกิจการที่ดำเนินไปเพื่อได้แร่มา ซึ่งอาจจะได้น้ำโดยวิธีการขุด การ เจาะ ฯลฯ เป็นต้น ส่วนการสำรวจงานต่าง ๆ ตามที่กรมโลหกิจหรือมานั้น เป็นแต่เพียงทำการ สำรวจอย่างเดียวเท่านั้น จึงไม่เข้าตามความหมายของการเหมืองแร่ เพราะยังขาดการกระทำที่จะ ให้ได้แร่มาด้วย

ความเห็นดังกล่าวแล้วข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย จึงขอเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง  
(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย  
(นายหยุต แสงอุทัย)  
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา